

f. 1871

Gussnarberg
Nya Kopparsbergens berg

Ja vet 'nt var ja ä född i sockna, för ja ä
oäkta, men ja kom till Färselpalla till min
mors, när ja va en halvt år - Färselpalles-
kvara, kalla di va. Ä då vänta ja opp,
ända till ja skulle gå i skola, på åttenda
året. Då vada morsen ha betant äv sockna
för mig. Men då ha fattigam bli'n färdi,
ä då säu döu dit mig i stället, då va ja
till ja fick gå ä läsa, fjortan år.

När ja fyllda sex år sju år, ja minns
inte äkta, då ha döu (då va föll röjka-
när) tagi en grav äv tall i skogen, en
våddit stor ä låg, en, an stod på tre ben
då nu va huggi sö, ävån döu ha säu dit
ä, ä då ha di lämna så många kistlar
på'n, söm ja fyllda är, döu va äv luggna,
så bari en tagg säu kvar, annars va an
bar, högt opp säu då en gammal häst,
si an hvar en jubbe, då kallas ärsbocken
Morten sa fönt på kvällen fönt ät mig: akta
då, för i vänt kommar ärsbocken ä släp dä
i - Han skulle slå lika många slag
som en fyllda är.

(25)

Då på morgon, när ja vakna. Står an utaför
fönstret, å ja fick se an. å ja ha allti
vare så rädd å nervös å mår, så ja vare
så illa rädd å hörd på å svimma. Men
någon höra : ja bala ja om för då
i kvällen an skull komma, å an ha
inte hinner bängän an.

Sen skull an stå där på kvällen, å
ho vettes väl må mår hel dag, an ja
skull ha'n på veckan själv. Men
som sagt fall dit'n ten, sjukare, ja
hoska ja inte må'n.

Kopparberg, 8. 4. 23.

Goda Docent von Sydow.

Vi ha nu inne materialet från pristävlingen
från Michelsons stul Ryndelancens. Jag in-
tillar mig, att det är ganska värdfullt —
att läsa inte är genomforskat ifr. om vare
sig julseder eller några slags festseder, det
är ju självklart! Vad julsederna betr. så
som det är, som detta var en bokstavligen
outtömmlig skattkammare — märkvärdigt nog
även här i våra unga byder, som jag
minns också ha en gång varit vara fattiga
på folkseder.

Det fallas som sagt, naturl. också mycket inte
bara, i att varit läst är genomforskat, utan
även i att vi fått ihop en näst så närl
fullständig i för alla olika byder represen-
tativ samling uppteckningar på det område
det gäller. Men ändå tror jag, att så pass mycket

är kopierat, att det borde komma fram till
god. I början var det min mening att skriva
i fjol med våra samsynsfrågorna, låta maskin-
skrivna utskriften och ^{sedan} erbjuda de större in-
stitutionerna att inläsa värden avskrift. På det
vill jag det emell. int, att bli för mycket
uppreningar och för långt. Nu har jag ist. tänkt
i f.ö. redan börjat därmed, att samma föra
hela materialet, i sedan låta maskin-skriva
detta, om institutionerna vill ersätta de kost-
nader det väcker. Vill ni för Er folkminnes-
förhållning räkning vara med om detta? Och kan
ni säga något så när, vad ni tycker om det
kan betalas för maskin-skrivna (ex) kvarts-
sida av skrivpappersark, beräknat efter
4 kopior (jag tänkte erbjuda Hysnals, Lunds,
Åhlén och Göteborg). Jag kan ännu int
alls säga ngt, varken om hur mycket det
hela kan bli i rikta till arbetet kommer
att ta, så att jag kan bestämma ngt pris sågna
men mycket bli det, det alla mesta av
insända upptäckta bli väl i alla fall arkiverat
i ca 30-tal insända saml., de flesta gamla
djura, upp till 45 stora skrivpappers sidor!

Äre fäma lösa vad ni säger om det här förslaget
att föra ihop det hela? Det har ju en nackdel,
att bli mera opersonligt, än om man får en

svenska bygd i framför allt en enda guld
skildrat. Men det är nog så sådant i guld
en skildring från en guld, att den knappast
spelar upp praktisk roll. Där det förkommer
får vi väl förstå en dubbel avskrift av detta,
för att få båda symptomtiska tillfredsställelsen.

Jag var så lycklig om ni ville svära mig
med förståelse på detta, ty det är ju ett aprilskämt
jag betraktat användan till detta arbete, blev
det inte för mig, kan det inte bli på lämnat.

Vi ha ännu en 40-tal orädda av värd-
trycket i hemska uppsättningar, det har
fått mig såsom en betraktat att välja det
i hemska och Guld. Vi ha mig. Lyfta
till en flara? Vår folkminnen har vi på allt det
använda. ja.

Jag lämnar mig en liten uppsättning om
"årsarbeten". Är det väl känt förut, detta? Jag
är så högt användat i folklor. Litteratur,
sär. att jag det är mig för mig, säger ju ingenting
allt. Men kanske utvecklas det i vårse ja
med hjärtl. hälsningar En värd Forskare